

Homilie zondag 31 december 2017

Wij zijn door God geliefde mensen. Hij/zij is de altijd Aanwezige.

Gods verhaal met mensen gaat verder,
bij Abraham, die kinderloos geen toekomst meer ziet.
Wanneer hij zijn hart en ziel voor God opent, wordt zijn leven vruchtbaar.
Gods droom, Gerechtigheid, Vrede en Liefde een plaats geven in zijn leven...
Zijn volk daarin meenemen, maakt dat toekomst zich opent.

Gods verhaal met mensen gaat verder in Jezus,
voor ons Christenen ons grote voorbeeld.
Jezus keert zich met hart en ziel naar God.
Hij wordt vervuld van de Heilige Geest.
Zo toont Hij ons hoe je kan leven als Kind van God.
Zorg voor jezelf, zorg voor anderen, zorg voor onze aarde.
Zo wordt toekomst mogelijk.
Iemand van de parochie gaf me deze tekst van Manu Verhulst
waarin hij dit heel treffend schetst:

ALS GOD ONS EEN NIEUWJAARSBRIEF ZOU SCHRIJVEN...

Stel u voor... God, Himself,
die naar de bewoners van zijn blauwe planeet een brief schrijft naar aanleiding van het begin van de zoveelste omloop rond de zon.
Neen, Hij zou geen briefpapier gebruiken en geen pen of bic ter hand nemen.
Hij beschikt over andere communicatiemiddelen. Onze perceptie, onze waarneming, dat is zijn briefpapier.
Van dat kleinste lieveheersbeestje dat overwintert op jouw badkamer tot dat verste sterrenstelsel in de kosmos, zoveel lichtjaren van ons vandaan, alles wat daartussen ligt aan werkelijkheid, de hele waaier van kleur en klank...
Dat is het blanke vel papier waarop Hij zijn nieuwjaarsboodschap schrijft.

Wat zou Hij ons zeggen?

Gewoon maar wensen zoals wij onder mekaar dat doen:
veel geluk en gezondheid en nog vele jaren"? Wensen als losse flodders, alleen maar goed bedoeld? Zouden zijn wensen efficiënter zijn? Miraculeus efficiënt?
Ik peins van niet.

Wat Hij ons toewent heeft Hij ons reeds gegeven: leven en lichaam, verstand en geest en een hart om te beminnen.
Hij hoeft ons niets toe te wensen. Hij zou ons alleen maar zeggen: "Kijk eens in dat hart van jou".
Daar liggen splinters van mijn eigen droom: zo fijne glinsterende goestingen om andere mensen gelukkig te maken. Zij kunnen plots opflakkeren, je even in de war brengen of je doen glimlachen. Ja, in jouw eigen hart zit een goeie lieve mens ene waar je zelf nog niet aan toe bent.
Op elke nieuwjaarsdag, zegt God, hoop ik dat het waar gaat worden ...
De splinters van mijn dromen gaan zich vermenigvuldigen, openspatten in een vuurwerk van heel veel warmte tussen mensen van alle slag, wie zij ook zijn, van waar ze ook komen, en wat zij er ook van hebben terecht gebracht.
En God zou er wellicht bij voegen: als het dit jaar niet past, spijtig voor jullie.
En Hij zou ondertekenen:
uw lieve God,
u altijd nabij, wat je er ook van maakt.